

Ytringsfriheten

**Hitler,
hans kamp
og vår**

AP 21/5-96

Av *Gudmund Furøy, Lillehammer*

En nyutsendelse av Hitlers «Mein Kampf» er meningstema i pressen. Det tenderer til å bli en het sak for noen. Det skal gjelde ytringsfriheten kontra farlig eller ulovlig propaganda.

I vår oppdrevne mediepåvirkning med mangfoldige meningsytringer kunne man fristes til å si at spørsmålet er uvesentlig.

Hitlers «Mein Kampf» er et historisk skrift. Det er mer enn sytti år gammelt. I sin tid var den aktuell som et ledd i den demoniseringen som skjedde med den tyske politikk og kultur. Om vi skal gjøre et ærlig forsøk på å forstå hva som foregikk den gang, må skriftet være et selvfølgelig studieobjekt. Og, ikke mindre, det bør fremstå i sin opprinnelige drakt for nettopp å vise noe av tidsånden i denne skjebnetunge tiden.

Er det da slik at det forutsettes at vi ikke tåler denne konfrontasjonen?

Våre hjemlige debatter er neste alltid dømt til å gå av sporet. Tabuene yngler og magitenkningen florerer. Alltid skal der reises noen trær slik at vi ikke får øye på skogen. Vår opphetede omgang med tabubelagte begreper gjør oss blinde.

En illustrasjon til dette var en debatt for et par tiår siden. En fremtredende rikspolitiker med totalitær nedstamning var over seg indignert over at NRK hadde sendt et minutts sekvens av nazifilmen «Jøden Søs». Hva kunne man ikke med dette utsette ungdommen for! Lede dem inn i nazismen! Det er forbausende hvordan magitenkningen gjennomsyrrer endel vitere på de politiske og ideologiske områder.

Dersom «Mein Kampf» som historisk skrift er farlig for vår kultur, da er det noe betenkelig galt med vår alminnelige folkeopplysning.